

- організацію процесу повідомлення інформації – аудитор повинен надати тим, кого наділено найвищими повноваженнями, інформацію щодо форми, часу та очікуваного змісту повідомлення інформації;

- форми повідомлення інформації – аудитор повинен письмово повідомити інформацію тим, кого наділено найвищими повноваженнями, про значні результати, отримані внаслідок аудиту, якщо, за професійним судженням аудитора, усного повідомлення інформації буде недостатньо. Не потрібно, щоб письмові повідомлення інформації містили всі питання, які виникли під час аудиту;

- час повідомлення інформації – аудитор повинен своєчасно повідомляти інформацію тим, кого наділено найвищими повноваженнями. Визначення прийняттого часу повідомлення інформації варіюватиметься залежно від обставин завдання. Відповідні обставини охоплюють значущість та характер питання, а також заходи, яких, як очікується, уживуть ті кого наділено найвищими повноваженнями;

- достатність процесу повідомлення інформації – аудитор повинен оцінити, чи було достатнім з метою аудиту двостороннє повідомлення інформації між аудитором та тими, кого наділено найвищими повноваженнями. Якщо воно не було достатнім, аудитор повинен оцінити вплив, якщо він є, на оцінку ризиків суттєвого викривлення та можливість одержати достатні та прийнятні аудиторські докази й повинен вжити необхідних заходів [1].

Список використаних джерел.

1. Аудит. (Основи державного, незалежного професійного та внутрішнього аудиту) : [підручник / за ред. Немченко В.В., Редько О.Ю.]. – К. : Центр учбової літератури, 2012. – 540 с.

2. Гордієнко Н.І. Аудит, методика і організація : [навчальний посібник (для студентів екон. спец.)] : у 2 ч. Ч. 1 / Н.І. Гордієнко, О.В. Харламова, М.Ю. Карпенко. – Харків : ХНАМГ, 2010. – 163 с

3. Загородній А. Г. та ін. Аудит: теорія і практика: Навч. посіб. / А. Г. Загородній, М. В. Корягін, А. В. Єлисеєв та ін. – 2-ге вид., переробл. і допов. – Львів: Вид-во Нац. ун-ту “Львівська політехніка”, 2011.

УДК 657

КОНТРОЛЬ ГОСПОДАРСЬКИХ СИСТЕМ: ВИМІРИ ІННОВАТИВНОСТІ РОЗВИТКУ

В.О. Шевчук

Національна академія статистики, обліку та аудиту

Глобалізація розвитку економіки потребує перегляду існуючих і обґрунтування нових підходів до здійснення контролю з метою підвищення його результативності.

Глобалізаційні виклики спричиняють істотний вплив на ресурсні, технологічні, інформаційні та інші чинники розвитку економіки, впливаючи на менеджмент і його функції. Новітні фактори мають враховуватися в концепціях модернізації контролю господарських систем.

В цих умовах контроль належить розвивати на засадах рятівного, а не смертоносного знання. Йдеться про знання, яке є достатнім у сенсі

сприяння, а не створення загроз для існування та життєдіяльності людей.

Ідеєю достатності передовсім мусять бути «пронизані» складові економічної науки, у середовищі якої нині має відбуватися теоретичне обгрування практичного розвитку контролю. Ця ідея безпосередньо стосується сфер освіти, практики управління та господарювання, де впроваджуються та удосконалюються теоретичні і прикладні знання про контроль.

Сучасна економічна наука, як основа інновативного удосконалення контролю, покликана творити фундаментальну теоретичну економію біо-, гео-, техно- і ноосфери, а також прикладну економіку живого, неживого й розумного. Відтак завданням економічної освіти стає виховання адвокатів нащадків, привиття молоді навичок інновативного мислення на природничих засадах. Суб'єкти контролю повинні ставати і бути адвокатами нащадків.

Облік, контроль та аналіз є ключовими функціями менеджменту. Не лише відсутність, а навіть погіршення якості здійснення будь-якої з них погіршує чи й унеможливує менеджмент. Це слід брати до уваги в умовах, коли ґрунтована на рятівному економічному знанні практика управління має забезпечувати керуваність процесів збереження і продовження життєдіяльності господарських систем.

Безперервність господарювання забезпечується через уловлювання людьми додаткової енергії, яка є новою для земної кулі. Ця нова енергія стає абсолютною додатковою вартістю лише в аграрній сфері, де частину її уособлюють надлишки зерна, що спричиняють генезис ринків, держав, культур і цивілізацій. У такий спосіб виключно в цій сфері закладаються підвалини нового в економіці і суспільстві.

Інновативність базованої на достатньому знанні господарської практики передбачає уподібнення економіки природі та «вписування» господарювання у довкілля. Пропонований інновативний підхід відповідно потребує принципово нової ідентифікації об'єктів та суб'єктів контролю.

Так, об'єктами потрібно вважати системи господарського освоєння живого, неживого й розумного та їх взаємодії: адже живе не завжди і не обов'язково має бути розумним, хоча розумному для продовження свого існування належить залишатися тільки живим.

Визначальними серед благ, якими володіє українство і людство, є блага, котрі слід вважати абсолютними, тому що відсутність будь-якого з них унеможливує людське існування. Перелік найважливіших із них можна звести до 5. Це гумус, зерно, солома, худоба, органічні добрива.

Такий підхід визначає «точки контролю», в яких потрібно зосереджувати першочергову увагу контролюючих суб'єктів. Практичної ваги набуває виявлення за кожним із названих абсолютних благ тих відхилень, які з погляду забезпечення життєдіяльності сучасних і майбутніх поколінь є неприпустимими чи небажаними.

Своєю чергою це зумовлює акцентування уваги на відповідних об'єктах контролю. Пріоритетною сферою контролю має бути сільське господарство, що пояснюється його справді рятівною місією для теперішніх та майбутніх поколінь. Бо тільки сільське господарство дає найпосутніший для життєдіяльності сучасних та майбутніх поколінь ресурс – продовольство.

Традиційне виготовлення зрарядь для обробітку землі, отримання решти абсолютних благ, спорудження вітряних та водяних млинів, енергоустановок на вугіллі, нафті, газіві та інших спалюваних енергоносіях відповідно має бути трансформованим в інновативні

структури, якими бачаться ентропійні техніко-економічні, антиентропійні нефотосинтетичні та ентропійні енергетичні системи.

Ідеологією реформування індустріальної сфери на засадах достатності економічного знання має бути інноваційний розвиток техніко-економічних, енергетичних та інших індустріальних систем, спрямований на збереження, а не руйнування довкілля.

Ефективність взаємодії живого з неживим забезпечуватиметься завдяки їх керованості розумним. Історично апробований симбіоз сільської управи, церкви і школи належить перетворювати в новітні антиентропійні владно-інтелектуальні системи.

Інновативна побудова кластерів, кластерних мереж, інфраструктур і транснаціональних корпорацій на основі описаних типів самовідтворюваних, самодостатніх господарських систем відкриває можливості творення стійкої до кризогенних викликів економіки та сприяння її розвитку незагрозливим для нащадків шляхом. З метою забезпечення контрольованості таких об'єктів відповідно стає все невідкладнішим проектування інновативних моделей контролю.

Умовою вказаних суспільно-господарських трансформацій є наповнення антиентропійним змістом діяльності монетарного сектору економіки. Україна здатна запропонувати європейському та світовому співтовариству засновану на біоенергетичних засадах новітню грошову систему, покликану витіснити існуючу, котра грошово-кредитними важелями і діями провокує руйнівне господарювання.

Викладене окреслює інновативні підходи до концептуалізації та визначення напрямів контрольованості економіки, адекватні теперішнім глобальним викликам. Рекомендовані концептуальні положення пропонується класи в основу ідентифікації об'єктів і суб'єктів контролю та удосконалення контролюючих систем.

Підтримка ініціатив щодо побудови інновативних моделей контролю відкриває перспективу творення Україною стійкої до кризогенних викликів національної економіки, посилення її контрольованості і керованості та сприяння розвитку безпечним для нащадків шляхом.

УДК 336.225.673

ТРАНСФОРМАЦІЯ СУТНОСТІ ПОДАТКОВОГО КОНТРОЛЮ

О.А. Шевчук

Національна академія статистики, обліку та аудиту

В умовах превалюючої частки податкових платежів у дохідній частині держбюджету, нерівномірного податкового навантаження в національній економіці, нестачі фінансових ресурсів на рівні держави, суб'єктів господарювання і домогосподарств, незадовільного наповнення державного і місцевих бюджетів, бюджетів загальнодержавних позабюджетних фондів, неефективної системи податкових пільг, високої плинності чинного податкового законодавства, впровадження податкових інновацій, а відтак – істотної невизначеності діяльності платників податків, низької податкової культури юридичних і фізичних осіб особливої уваги потребує вдосконалення, підвищення дієвості й ефективності податкового контролю.